

ideal únic, que era el matrimoni salvador, s'han vist desarmades davant la vida i han caigut com cau la darrera criada de servei d'una taverna de barriada.

D'aquestes semiesquemàtiques consideracions hom pot deduir la naturalesa econòmica del problema. Sens dubte que al costat d'aquestes circumstàncies exclusivament d'ordre econòmic n'existeixen d'altres d'ordre moral, d'ordre físic i d'ordre intel·lectual que hi col·laboren i el compliquen.

Sortiríem, però, del tema i ens extendríem massa.

• • •

El problema social de la sífilis és un problema totalment diferent.

No és lloc aquí per dissertar sobre l'etiologia i la patogènia de la sífilis. Cal resumir. Els fets són simples: tenim davant nostre una malaltia infecciosa d'agent conegut, de marxa coneguda, de mitjans de contagi coneguts, de tractament reconegut com eficaç.

Què manca? L'aplicació massiva, social, universal dels nostres mitjans terapèutics.

La qual cosa significa que el problema és d'ordre purament sanitari. Sens dubte hi ha factors secundaris importantíssims, dels quals tindrem ocasió de parlar, però la naturalesa del problema no canvia per ells.

La importància social de la sífilis depen, més que de la gravetat de la malaltia, de la seva extensió i dels estralls que aquesta extensió causa damunt la raça.

Molts metges acusen als sifiliògrafs de veure la sífilis a tot arreu. Alguns arriben a qualificar de *inflació* les nostres concepcions sobre aquest punt. Sense pretendre entrar en discussions, cada jorn més supèrflues recordaré aquella frase de Leredde: «Els metges que tenen els ulls tancats i les orelles tapades són responsables, per llur acció personal i per l'exemple que donen, d'un nombre il·limitat de morts».

Deixant de banda ses formes hereditàries, hom calcula avui que de un 10 a un 15 per cent de la població total dels diferents països d'Europa està formada per sifilítics. En les grans capitals, aquesta xifra arriba a oscil·lar entre el 30 i el 50 per cent.

Aquesta freqüència podem considerar-la comú a tot el món civilitzat. La guerra europea ha contribuït en gran manera a la difusió. A Fran-

ça hom calcula en 800.000 el número de noves infeccions durant els anys de guerra. L'exèrcit presentava 60.000 nous sifilítics cada any. Les estadístiques alemanyes i les belgues donen xifres aproximadament iguals.

Aquesta intensa sifilització es féu sentir d'una manera particular entre la població rural; on els soldats portaren la sífilis agafada en les ciutats properes al front, transformades, per obra de la guerra, en veritables centres de prostitució.

Únicament algunes poblades selvatges del Centre africà i algunes tribus de les regions fins fa poc inexplorades del centre del Brasil semblen lliures de la sífilis. Aquesta constatació darrera, que data de poc temps, ens recorda els comentaris de Renaud, qui, estudiant les cròniques de P. Mtr. d'Anglèria, cronista d'Isabel la Catòlica, trobava més versemblable era el fet de l'introducció de la sífilis a l'isla Hispaniola pels companys de Colomb que el fet contrari o sigui el de l'origen americà de la malaltia.

La freqüència de la sífilis adquirida és suficient per a donar-nos una idea aproximada de quin ha d'ésser el camp de la sífilis hereditària. El seu balanç, per un poble, representa un veritable cataclisme per ésser ella un dels factors més decisius de l'avortament, de la mortalitat i de la mortalitat infantil.

Hom ha publicat suara, en ocasió del *Congrés de la sífilis hereditària* celebrat a París els dies 5, 6 i 7 d'octubre, el següent quadro:

Balanç de la sífilis hereditària a França en 1924

Avortaments sifilítics .	42 per 1000 naixements vius
Nats morts »	21 » 1000 »
Morts per sífilis de	
0 a 1 any	33 » 1000 »
Morts per sífilis de	
1 a 15 anys.	15 » 1000 »
Total, pèrdues.	111 » 1000

o sigui, pels 752.101 naixements a França en 1924:
83.483 infants perduts a causa de la sífilis

Aquestes xifres mostren la magnitud del problema.

Sota el mateix punt de vista són interessantíssimes les dades publicades per Couvelaire,